

Eeckels, Guido

👤 Persoon

Ulrike Burki (2023)

Guido Eeckels (1912-1986) was een conservatieve dichter en journalist. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was hij een van de oprichters van de collaborerende uitgeverij De Lage Landen.

Geboorte

Deurne (Antwerpen), 21 oktober 1912

Overlijden

Brussel, 22 juni 1986

Inhoudstafel

🕒 Leestijd: 2 minuten

Guido Eeckels was de zoon van de katholieke dichter Constant Eeckels. Tijdens het interbellum maakte hij carrière als journalist. Hij zetelde in de redactie van het gezinsblad *Foyer*, van Het belang van Limburg en van het katholieke weekblad Hooger Leven (1927-1938). In 1937 ging hij aan de slag bij het Brusselse dagblad *L'Indépendance belge*. Toen die krant in mei 1940 een verschijningsverbod kreeg van de Duitse bezetter werd Eeckels medewerker van de collaborerende krant *Le Nouveau Journal* van Paul Colin en Robert Poulet. Hij verzorgde een tijd lang een rubriek over de Vlaamse en Nederlandse letterkunde, maar kon zich niet vinden in de pro-Degrelle koers waarin Poulet het blad stuurde. In juni 1943 zegde hij zijn medewerking daarom op.

Naast zijn carrière als journalist maakte Eeckels tijdens de oorlog ook naam als uitgever. In juli 1941 richtte hij, samen met Louis Mellaerts en Piet Heuvelmans, de uitgeverij De Lage Landen nv op. De uitgeverij had een conservatief en Duitsvriendelijk imago en werd gesteund door medewerkers van het bezettingsbestuur, waaronder Frans Petri en Hans Teske. In het fonds van de uitgeverij verscheen werk van onder meer Louis Ryckeboer, René Seghers, Johan de Maegt, en herdrukken van Cyriel Buysse en Maurits Sabbe. De werken verschenen als volksedities, gedrukt op goedkoop papier dat werd aangeleverd door het Duitse uitgeversbedrijf Mundus.

In een poging om het voortbestaan van de uitgeverij te verzekeren na de bevrijding vormde Eeckels de nv om tot de pvba Forum. De geherstructureerde uitgeverij kwam echter in het naoorlogse gewoel niet van de grond, ook omdat Eeckels in deze periode een tijdje in voorhechtenis zat op verdenking van collaboratie. Na zes weken werd hij weer vrijgelaten en vrijgesteld van verdere vervolging, maar hij verloor wel zijn burgerrechten.

Literatuur

- B. Nuyens, Gemoedelijke aanbevelingen. Raymond Herreman en de repressie, in: *Zacht Lawijd*, jg. 2, 2002-2003, nr. 2, pp. 3-19.
- L. Simons, *Het boek in Vlaanderen sinds 1800. Een cultuurgeschiedenis*, 2013.